

[Aksel Larsen.]

vende uretfærdig, som hans med meget stærkt tonefald holdte tale gav os indtrykket af, kunne han jo have stemt imod.

Jeg tror ikke, det er den vej, man skal gå. Jeg tror, man skal gå en anden vej for at hidføre lettelser for dem, der trænger mest til lettelser, og herom har vi vort eget ændringsforslag, som jeg skal omtale om lidt, men jeg vil først sige et par ord om det ændringsforslag, der er stillet under nr. 3 af venstre og de konservative.

Ændringsforslaget går først ud på, at personer, der ved skatteårets begyndelse er fyldt 67 år, skal have en lettelse i formueskatten. Jeg kan ikke indse, hvorfor de skal have det. Det drejer sig om personer, der har en formue på i hvert fald 90 000 kr. og altså skal betale formueskat. Man vil give dem en særlig favør derved, at de først skal svare formueskat, når de har en formue på 140 000 kr. eller derover. Jeg ved ikke, hvorledes dette kan praktiseres; det er i hvert fald for mig et helt nyt princip i skattelovgivningen, men det kan muligvis praktiseres. Jeg ved imidlertid, at skatteydere, der er så gamle, og som har en formue på 140 000 kr. eller derover, ikke er så dårligt stillede. Det er muligt, at de ikke er i stand til at klare sig ved hjælp af formuens afkastning, men de har dog den mulighed, at de også kan leve af en del af formuen. Det, man tilsigter med ændringsforslaget, er, at de pågældende skatteydere ikke skal blive nødsaget til at røre ved deres formue; denne skal gå ubeskåret i arv til deres børn eller andre arvinger. Det er altså en skattelettelse til fordel for de pågældende skatteyderes arvinger og ikke til fordel for de pågældende skatteydere selv.

Der bliver vel nok lejlighed til en anden gang at tale om spørgsmålet arv og arvebeskatning, så det skal jeg ikke komme mere ind på her. Jeg vil kun sige, at jeg går ud fra som almindeligt, at når børnene er blevet voksne, så kan de forsørge sig selv, og så bør de kunne forsørge sig selv, og så har man ingen grund til her at favorisere børn af velhavende forældre, mens man ikke gør noget for børn af de forældre, der ikke er velhavende. Vi er altså modstandere af dette forslag.

Vi er også modstandere af, at man skal

begunstige opsparingen yderligere. Der har været talt meget fra venstres og konservativ side for, at det skulle være så gavnligt at udvide grænsen for den opsparing, der er begunstiget skattemæssigt, fra 1 000 kr. til 1 500 kr. Noget sådant kan vi ikke være tilhængere af, for det drejer sig i virkeligheden om at begunstige opsparingsviljen og ikke begunstige opsparingsevnen, og noget sådant er vi ikke tilhængere af. Vi ønsker ganske vist at give en yderligere skattelettelse, ud over hvad regeringen har foreslået, men vi mener, at den bedst gives derved, at man forhøjer bundgrænsen for det beløb, hvoraf der skal betales skat, og vi så gerne, at den kom op til de 7 000 kr., vi selv har foreslået i det program, vi vedtog i august måned i fjor, og som socialdemokratiet prisværdigt har optaget i sin agitation. På den anden side udarbejdede vi vort forslag om, at de første 7 000 kr. skulle være skattefri, ud fra den forudsætning, at vi samtidig fik afskaffet skattefradragretten, og vi er desuden klar over, at man nok ikke på ét år kan nå så højt op, så i den henseende er der ingen uoverensstemmelse mellem socialdemokratiets ordfører og mig. På den anden side mener vi, at det er rimeligt at gå højere op end i regeringens forslag, og vi foreslår derfor, at den omtalte bundgrænse sættes op med 500 kr. til 6 300 kr.

Vi gør det ikke bare for i almindelighed at give en skattelettelse, som naturligvis vil være til gavn for alle skatteydere, men mest til gavn for dem med de små indtægter; men vi gør det, fordi vi er opmærksom på, at der er et problem, der aktualiserer en sådan skattelettelse. Det er det, at der er mange folkepensionister, som på en eller anden måde har en beskedne indkomst ved siden af deres folkepension. Det kan være ved noget arbejde, de har, og det kan være derved, at deres fagforening gennem en eller anden særlig pensionsordning giver dem et tusind kroner eller to om året. Sådanne skatteydere kommer i den situation, at de kommer op i en højere skatteklasse, men samtidig mister de i mange tilfælde retten til at få deres sygekassekontingent betalt af det offentlige, og de vil derved i virkeligheden komme til at være dårligere situeret, end de ville være, hvis man ikke gennemførte dette ændrings-